

IPA Fly-in i Regensburg

Tekst: Asger Holm Villumsen

Fotos: Henrik Brunstedt.

IPA Fly-in's afholdes hvert andet år et sted i Europa. Det sjette af slagsen afholdtes i år i Regensburg fra den 25. til den 28. juli.

Regensburg er en by med ca. 20.000 indbyggere og ligger i Bayern mellem Nürnberg og München ikke så langt fra den Tjekkiske grænse. En tur på 500 NM (800 km.) fra Roskilde Lufthavn.

Arrangementet er nok mest for flyvetosser og dem er vi nogle stykker af i Politiets Flyveklub i Danmark.

Det er mig bekendt faktisk kun i Danmark politiet har sin egen flyveklub. I de andre lande er man i civile flyveklubber, så der er det de lokale IPA-afdelinger, der arrangerer Fly-in. Derfor er der også mulighed for at foretage sig andet end at lægge nakken tilbage for at se efter flyene i luften.

I år deltog 10 medlemmer af Politiets Flyveklub i 4 maskiner.

"Brdr. Wright" fra Korsør (Peter og Claus Gertsen) samt John "Smily" Jensen i en Piper PA28. De tog af sted allerede om torsdagen for at mellemlande i Karlovy Vary i Tjekkiet. John Friis-Pedersen og Bent Ole Skaarup ligeledes i en Piper startede fra Grønholt. Herfra startede også vores formand Torben Brandt, Henrik Brunstedt og Per Vallentin i en Grumman Tiger.

Gösta Olsson og jeg tog af sted fra Roskilde i en F16 (-farvet Cessna 172).

Turen til Regensburg var grundig planlagt og flyveplanen var afsendt 12 timer i forvejen.

Flyveplanen gjaldt til Magdeburg som ligger lige godt halvvejs i "Det Det Var" det vil sige det tidligere DDR.

Efter nogle dage med ustadigt vejr vågnede vi op til en dejlig morgen den 25. Vejrudsigten for vores rute viste dog, at der i det nordlige Tyskland stadig lå lidt rester af en front, der havde passeret i nattens løb. Det betød derfor lave skyer og nedsat sigtbarhed.

Vi håbede dog, at det ville forsvinde når solen kom højere på himlen og brændte skyerne af.

I Roskilde Lufthavn åndede alt fred da vi gjorde maskinen klar til at flyve og pakkede vores ting ind i det lille bagagerum.

Vi havde sat vores afgangstidspunkt til kl. 10.00 og det holdt næsten stik, da vi holdt på bane 21 og gav full power.

Mens Sjælland rullede væk under os nærmede vi os Gedser, hvor vi havde besluttet at krydse vandet til Rostock.

En skybræmme lå i 1300 fods højde og skjulte Tysklands nordkyst. Den dukkede dog op af disen og med lidt zig-zag flyvning ud og ind mellem lavthængende skyer og lidt dårlig sigt, lettede det efterhånden jo længere vi kom ned i Tyskland for til sidst at være helt pænt, da vi satte hjulene på lufthavnen i Magdeburg efter 2 timer og 25 min.s flyvning.

Vi fik tanket fuel på flyveren og blev anvist en p-plads bag en gammel russisk bemalet Antonov A2.

Besætningen på Tigeren havde fået samme gode ide som os, da de landede på pladsen umiddelbart efter.

Vi havde hørt dem på radioen tidligere, hvor de gik ned i Lübeck for at skifte pilot. De var jo tre piloter, der skulle skiftes til at flyve.

I lufthavnens nordvestlige hjørne stod en træhytte, hvor der kunne købes mad og drikke. Efter et par pølser med sauerkraut og en Cola var vi klar til at fortsætte turen til Regensburg. Denne gang med Gösta ved roret, da jeg havde fløjet det første "ben", som det hedder.

Landskabet rejser sig og bliver lidt bakket omkring Hof hvor toppene ligger i ca. 3000 fods højde (ca. 1000 m.) Ingen problemer, når vi lagde os i 4000 fod.

Efter Bayreuth lagde vi kursen øst om et militært øvelsesområde ved Grafenwöhr, hvor Gösta blev helt nostalgisk, da han i sin ungdom havde arbejdet på den Amerikanske base der. Trods forhøjet vandstand i øjenkrogene lykkedes det ham at navigere udenom og på ret kurs mod vores mål.

Flyvepladsen i Regensburg-Oberhub ligger et stykke fra byen og omsluttet af træer på den sydlige og nordlige side. Derfor er den meget svær at få øje på, men Gösta havde gjort sit hjemmearbejde både på nettet og på simulatoren, så han fandt den staks og fik os sikkert ned på banen, hvor der allerede var ankommet mange flyvere.

Vi blev budt velkommen med et glas champagne og efter den officielle velkomst ved Polizeipräsident Hans Junker fik vi serveret suppe og vildsvin. Hertil rigeligt med fadøl. Vi skulle jo først hjem mandag.

Vi blev indkvarteret på Ibis-Hotel i Regensburg og aftenen var til fri disposition.

Dette benyttede vi til at udforske byens mange små listige steder og udendørsrestauranter.

Det værste var dog, at udendørsserveringen stoppede kl. 23.00.

Lørdag formiddag tog Overborgmester Hans Schaidinger imod deltagerne på Rådhuset, der var et kapitel for sig selv. Borgmesteren er selv en passioneret pilot og var derfor ekstra glad for at byde os velkommen til sin by.

Han gav os ydermere en eksklusiv rundvisning og fortalte om rådhusets historie.

Fra rådhuset begav vi os til det gamle pølsekøkken, der havde eksisteret som restaurant i flere hundrede år og som lå lige ud til Donau. Her fik vi serveret frokost, som selvfølgelig bestod af pølser og sauerkraut.

Efter middag var der mulighed for at deltage i et airrally. John Friis og Bent Ole var de eneste af os danskere, der tog kampen op mod de lokale.

Konkurrencen består i at man skal planlægge og flyve en forud bestemt rute og passerer rapportpunkter på de tidspunkter man har sat på sin flyveplan. Desuden skulle et antal mål udpeges ud fra fotos. Til sidst skulle man foretage en så perfekt landing som muligt, og her var det, at dannerne måtte give sig. Hovedhjulene skal sættes så tæt på en linie som muligt og det havde specielt de, der fløj i ultralette og motorglidere lettest ved. Derfor blev det ikke til præmier til danskerne, der jo fløj i en klodset Piper.

For dem, der ikke valgte at deltage i rallyet var der en guidet sightseeing i Regensburg, hvor vi blev vist rundt i den gamle by med italiensk inspirerede bygninger. Byen er utrolig velbevaret i forhold til andre større tyske byer. Årsagen er, at den ligger så tilpas langt væk, at de allierede bombemaskiner ikke kunne nå dertil under 2. verdenskrig.

Der er specielt mange velbevarede pakhuse, som før i tiden blev anvendt til saltlagre. En handelsvare, der gjorde regionen rig i middelalderen. Man gjorde i øvrigt meget ud af at bevare byen som et levende museum.

Floden Donau afgrænser Regensburg mod nord og der fører en næsten 900 år gammel stenbro over til den modsatte bred. Det siges at Göthe krydsede broen, da han besøgte Regensburg.

En noget nyere jernbro fører over floden lidt længere mod øst. Her siges det, at mange piloter under krigen afprøvede deres mandsmod ved at flyve under den. Det var dengang som nu helt forbudt at gøre det, og der forlyder intet om hvor mange der ikke slap godt fra bedriften. Der var så vidt jeg ved heller ikke nogen af airrallydeltagerne der forsøgte sig.

Lørdag aften var der fest i "Gaststätte Leerer Beutel". Stedet levede nu ikke meget op til navnet, da der blev fyldt godt i krusene og pølserne var skiftet ud med rigtig mad. Under festen var der de traditionelle takketaler og uddeling af præmier til vinderne i rallyet samt for længst fløjet distance. I det sidstnævnte kunne vi danskere gøre os. Samtlige danske besætninger fik nemlig præmie for længst fløjet afstand. 1.-prisen gik dog til Korsør-drengene.

Et altid spændende punkt på festaftenen er når man skal finde ud af hvor det næste Fly-in skal afholdes.

I år havde Italienerne vist forberedt sig hjemmefra, for de var lette at overtale til at arrangere det næste i 2005.

Det bliver således i Ravenna syd for Venedig. Der er vist ingen tvivl om, at danskerne igen kan sikrer sig pokalen for længste flyvedistance, hvis vi deltager.

Der er heller ingen tvivl om, at det bliver en spændende tur, så hvis nogen har lyst og interesse, så er man meget velkommen til at kontakte en fra Flyveklubben.

Søndag stod på fælles udflugt og sightseeing på Donau med flodbåd til et Benediktinerkloster kaldet "Weltenburg".

Det var ellers ved at blive aflyst på grund af for lav vandstand i Donau. Utroligt at tænke sig, at sidste år stod vandet 1,5 meter over gaderne i Regensburg.

Det var en flot tur mellem stejle klipper til klosteret, der nærmest lignede et sandslot. Foran lå en hvid sandstrand ned mod Donaus bred. Floden snoede sig rundt om den flade strand og fik det til at se ud som om klosteret lå på en lille ø.

Vi indtog frokosten i en lille restaurant i klosteret. Selv om lokalet ikke var ret stort, var det opført med velvinger med smukke væg- og loftmalerier.

Klosterkirken var under renovering, men var utrolig smuk indvendig med en meget speciel altertavle. Det var Sct. George til hest, der kæmper mod dragen.

Klosteret havde i øvrigt verdens ældste bryggeri, der havde brygget siden 1050.

Så lang tid havde man ikke brygget i Brauereigastätte Kneitingen, hvor vi om aftenen havde kammeratskabsaften, men øllet smagte udmærket.

Udenfor silede regnen ned fra en kraftig koldfront, der skulle passerer området i løbet af natten med kraftige vinde, torden og hagl.

Det føltes dog ikke så vildt, da vi tidligt på natten gik hjem for at få lidt hvile inden hjemturen den næste dag.

Det var blevet mandag morgen og da vækkemobilen ringede var det første man gjorde lige at linde gardinet for at se himlen udenfor. Den så nu ikke så værst ud, så planen for hjemrejsen blev fastholdt.

Vi blev kørt til flyvepladsen, hvor vi sagde farvel og tak til Otto Schmidt, der havde haft stort arbejde med det vellykkede arrangement.

Det var min tur til at flyve det første "ben" fra Regensburg til Magdeburg, og vi lagde Oberhub bag os og steg til 3.000 fod, hvor vi lagde os i underkanten af skyerne.

Fronten havde ikke været så kraftig som man havde sagt den ville blive, men den hængte til gengæld lidt længere tid i det høje landskab, så da vi nåede ud for Hof måtte vi cirkle lidt for at finde nogle huller i skyerne, hvor vi kunne smutte igennem for at komme videre nordpå.

Da vi havde passeret bakkerne blev vejret fint og vi kunne lande i Magdeburg, tanke fly og besætning og fortsætte mod Danmark med ny pilot.

Der var ikke en sky over Danmark og sigten var næsten uendelig, da vi nåede til Roskilde.

Man havde næste lyst til at vende om og flyve tilbage til Regensburg igen, men flyet skulle afleveres, og ferien var næsten forbi, så vi blev nødt til at lande.

Vi var enige om, at det havde været en fantastisk tur og glæder os nu bare til at komme afsted igen om to år til Italien.